

Συλλογή της Νομολογίας

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 12ης Ιουνίου 2018*

«Αίτηση αναιρέσεως – Ασφαλιστικά μέτρα – Ανταγωνισμός – Ευρωπαϊκή αγορά των ηλεκτρικών καλωδίων – Απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με την οποία διαπιστώνεται παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ – Δημοσίευση – Μερική απόρριψη της αιτήσεως εμπιστευτικής μεταχειρίσεως ορισμένων πληροφοριών που περιλαμβάνονται στην απόφαση – Αναστολή εκτέλεσεως – Σχέση μεταξύ της προϋποθέσεως του *fumus boni juris* και της προϋποθέσεως του επείγοντος»

Στην υπόθεση C-65/18 P(R),

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 57, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 31 Ιανουαρίου 2018,

Nexans France SAS, με έδρα την Courbevoie (Γαλλία),

Nexans SA, με έδρα την Courbevoie,

εκπροσωπούμενες από τον M. Powell και την A. Rogers, solicitors, καθώς και από την G. Forwood, avocate,

αναιρεσείουσες,

όπου ο έτερος διάδικος είναι:

η **Ευρωπαϊκή Επιτροπή**, εκπροσωπούμενη από τους I. Zaloguin, G. Meessen και H. van Vliet,

καθής πρωτοδίκως,

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα M. Wathelet,

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

- 1 Με την αίτησή τους αναιρέσεως, οι Nexans France SAS και Nexans SA ζητούν την αναίρεση της διατάξεως του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Νοεμβρίου 2017, Nexans France και Nexans κατά Επιτροπής (T-423/17 R, μη δημοσιευθείσα, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, EU:T:2017:835), με την οποία ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου απέρριψε την αίτησή τους με αντικείμενο, αφενός, να ανασταλεί η εκτέλεση της αποφάσεως C(2017) 3051 τελικό της Επιτροπής, της 2ας Μαΐου 2017, επί αιτήσεως εμπιστευτικής μεταχειρίσεως (υπόθεση COMP/AT.39610 – Ηλεκτρικά

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

καλώδια, στο εξής: επίδικη απόφαση), καθόσον απέρριπτε την αίτηση αυτή όσον αφορά τα προβλεπόμενα στα σημεία 7 και 8 της επίδικης αποφάσεως στοιχεία, προερχόμενα από κατάσχεση στις αναιρεσείουσες και σε έναν άλλον οικονομικό φορέα (στο εξής: επίδικες πληροφορίες), και, αφετέρου, να υποχρεωθεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή να μη δημοσιεύσει κείμενο της αποφάσεως της C(2014) 2139 τελικό, της 2ας Απριλίου 2014 (υπόθεση COMP/AT.39610 – Ηλεκτρικά καλώδια, στο εξής: απόφαση για τα ηλεκτρικά καλώδια) με τις επίδικες πληροφορίες.

Το ιστορικό της διαφοράς και η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

- 2 Το ιστορικό της διαφοράς και η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου συνοψίστηκαν στις σκέψεις 1 έως 16 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως ως εξής:
 - «1 Στις 28 Ιανουαρίου 2009, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προέβη σε έλεγχο στις εγκαταστάσεις μιας εκ των αιτουσών, της Nexans France, στο Παρίσι (Γαλλία).
 - 2 Κατά τις αιτούσες, Nexans και Nexans France, οι ελεγκτές της Επιτροπής αποφάσισαν να αντιγράψουν “μαζικά” μεγάλο αριθμό αρχείων από το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο των υπολογιστών δύο υπαλλήλων της Nexans France και το σύνολο του σκληρού δίσκου ενός από τους υπαλλήλους αυτούς, καθώς και να τα μεταφέρουν σφραγισμένα στα γραφεία τους στις Βρυξέλλες (Βέλγιο) για περαιτέρω εξέταση.
 - 3 Κατά τις αιτούσες, από τις 3 έως τις 11 Μαρτίου 2009, η Επιτροπή προέβη στην εξέταση των αντιγραφέντων εγγράφων στα γραφεία της στις Βρυξέλλες παρουσία των δικηγόρων τους, αλλά χωρίς να παρίσταται εκπρόσωπος της αρμόδιας εθνικής αρχής ανταγωνισμού. Μόνον στο στάδιο αυτό οι ελεγκτές της Επιτροπής εξέτασαν συστηματικά το περιεχόμενο των δίσκων, επιλέγοντας και εκτυπώνοντας τα έγγραφα που έκριναν κρίσιμα. Αντίγραφα των εγγράφων αυτών χορηγήθηκαν στους δικηγόρους των αιτουσών και στη συνέχεια το περιεχόμενο των δίσκων διαγράφηκε.
 - 4 Με την προσφυγή που άσκησαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου στις 7 Απριλίου 2009, οι αιτούσες αμφισβήτησαν ιδίως τη διαδικασία αυτή. Με την απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 2012, Nexans France και Nexans κατά Επιτροπής (T-135/09, EU:T:2012:596), το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε, μεταξύ άλλων, ως απαράδεκτα τα αιτήματα με αντικείμενο την ακύρωση της κατασχέσεως των εγγράφων. [...]
 - 5 Με την αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως της 14ης Νοεμβρίου 2012, Nexans France και Nexans κατά Επιτροπής (T-135/09, EU:T:2012:596), η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 24 Ιανουαρίου 2013, οι αιτούσες δεν αμφισβήτησαν την απόρριψη ως απαραδέκτου του πρωτοδίκως προβληθέντος λόγου ακυρώσεως όσον αφορά την προβαλλόμενη παρανομία της κατασχέσεως. Εν πάση περιπτώσει, με την απόφαση της 25ης Ιουνίου 2014, Nexans και Nexans France κατά Επιτροπής (C-37/13 P, EU:C:2014:2030), το Δικαστήριο απέρριψε την αίτηση αναιρέσεως των αιτουσών.
 - 6 Στις 2 Απριλίου 2014, η Επιτροπή εξέδωσε την [απόφαση για τα ηλεκτρικά καλώδια].
 - 7 Με επιστολή της 8ης Μαΐου 2014, η Γενική Διεύθυνση (ΓΔ) “Ανταγωνισμός” της Επιτροπής ενημέρωσε τις αιτούσες για την πρόθεσή της να δημοσιεύσει, σύμφωνα με το άρθρο 30 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα [101] και [102 ΣΛΕΕ] (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1), μη εμπιστευτικό κείμενο της αποφάσεως για τα ηλεκτρικά καλώδια στον διαδικτυακό της ιστότοπο. Επιπλέον, η ΓΔ “Ανταγωνισμός” κάλεσε τις αιτούσες να προσδιορίσουν τις τυχόν εμπιστευτικές πληροφορίες ή αυτές που συνιστούν επιχειρηματικά απόρρητα και να αιτιολογήσουν τη σχετική εκτίμησή τους.

- 8 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 17 Ιουνίου 2014, οι αιτούσες άσκησαν την καταχωρηθείσα με αριθμό T-449/14 προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως για τα ηλεκτρικά καλώδια. Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως της προσφυγής αυτής, οι αιτούσες ισχυρίστηκαν, μεταξύ άλλων, ότι η Επιτροπή είχε υπερβεί τις αρμοδιότητές της με την παράνομη κατάσχεση των πληροφοριών και με τη μαζική αντιγραφή, χωρίς προηγούμενη εξέταση, σημαντικού αριθμού ηλεκτρονικών δεδομένων εν όψει μεταγενέστερης εξετάσεως στα γραφεία της στις Βρυξέλλες.
- 9 Με επιστολή της 3ης Μαΐου 2016, κατόπιν μακράς αλληλογραφίας όσον αφορά τις αιτήσεις εμπιστευτικής μεταχειρίσεως, η ΓΔ “Ανταγωνισμός” ενημέρωσε τις αιτούσες για την πρόθεσή της να δημοσιεύσει την απόφαση για τα ηλεκτρικά καλώδια στο σύνολό της, με εξαίρεση ορισμένες πληροφορίες οι οποίες θεωρούσε ότι έπρεπε να παραμείνουν εμπιστευτικές.
- 10 Με επιστολή της 18ης Μαΐου 2016, οι αιτούσες υπέβαλαν στον σύμβουλο ακροάσεων αίτηση εμπιστευτικής μεταχειρίσεως ορισμένων πληροφοριών δυνάμει του άρθρου 8 της αποφάσεως 2011/695/ΕΕ του Προέδρου της Επιτροπής, της 13ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τις αρμοδιότητες και τα καθήκοντα του συμβούλου ακροάσεων σε ορισμένες διαδικασίες ανταγωνισμού (ΕΕ 2011, L 275, σ. 29).
- 11 Με την αίτηση αυτή, οι αιτούσες υποστήριξαν ιδίως ότι έπρεπε να θεωρούνται εμπιστευτικά τα στοιχεία που περιέχονται στην απόφαση για τα ηλεκτρικά καλώδια, τα οποία προέκυψαν από κατάσχεση στις εγκαταστάσεις της Nexans France και ενός άλλου οικονομικού φορέα.
- 12 Στις 2 Μαΐου 2017, ο σύμβουλος ακροάσεων εξέδωσε εξ ονόματος της Επιτροπής την [επίδικη απόφαση].
- 13 Με την [επίδικη απόφαση], η Επιτροπή έκανε δεκτή την αίτηση εμπιστευτικής μεταχειρίσεως για ορισμένες πληροφορίες, όπως αυτές απαριθμούνται στο άρθρο 1 της εν λόγω αποφάσεως, και απέρριψε το αίτημα των αιτουσών για τις [επίδικες πληροφορίες].
- 14 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 11 Ιουλίου 2017, οι αιτούσες ζήτησαν από το Γενικό Δικαστήριο να ακυρώσει την [επίδικη απόφαση] καθόσον απέρριπτε την αίτησή τους περί εμπιστευτικής μεταχειρίσεως των επίδικων πληροφοριών.
- 15 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου την ίδια ημέρα, οι αιτούσες υπέβαλαν αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, δυνάμει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ, με την οποία ζητούσαν, κατ’ ουσίαν, από τον Πρόεδρο του Γενικού Δικαστηρίου:
 - να αναστείλει την εκτέλεση της [επίδικης] αποφάσεως καθόσον απορρίπτει την αίτηση εμπιστευτικής μεταχειρίσεως των επίδικων πληροφοριών·
 - να υποχρεώσει την Επιτροπή να μη δημοσιεύσει κείμενο της αποφάσεως για τα ηλεκτρικά καλώδια με τις επίδικες πληροφορίες πριν το “Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης” αποφανθεί επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως της ασηθείσας στην υπόθεση T-449/14 προσφυγής·
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 16 Κατόπιν του αιτήματος των αιτουσών, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου εξέδωσε, στις 12 Ιουλίου 2017, χωρίς προηγούμενη ακρόαση της Επιτροπής, διάταξη, βάσει του άρθρου 157, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, δυνάμει της οποίας διέταξε την Επιτροπή να αναστείλει την εκτέλεση της [επίδικης αποφάσεως] έως ότου εκδοθεί η διάταξη που να περατώνει την παρούσα διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων και να μη δημοσιεύσει

κείμενο της αποφάσεως για τα ηλεκτρικά καλώδια με τις επίδικες πληροφορίες πριν το Γενικό Δικαστήριο αποφανθεί επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως της ασκηθείσας από τις αιτούσες προσφυγής στην υπόθεση T-449/14.»

Η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη

- 3 Κατόπιν της υπομνήσεως, στις σκέψεις 18 έως 22 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, της νομολογίας του Δικαστηρίου και του Γενικού Δικαστηρίου όσον αφορά τις προϋποθέσεις σχετικά με τη λήψη προσωρινών μέτρων, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου, στη σκέψη 23 της διατάξεως αυτής, έκρινε ότι, εν προκειμένω, έπρεπε να εξεταστεί κατ' αρχάς εάν πληρούνταν η σχετική με το επείγον προϋπόθεση.
- 4 Συναφώς, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου, στις σκέψεις 24 έως 31 της εν λόγω διατάξεως, υπενθύμισε τις σχετικές αρχές που απορρέουν από τη νομολογία του Δικαστηρίου και του Γενικού Δικαστηρίου. Υπό το πρίσμα των αρχών αυτών, ο Πρόεδρος έκρινε τα ακόλουθα στις σκέψεις 32 έως 48 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως:

«32 Εν προκειμένω, πρέπει να επισημανθεί, εισαγωγικώς, ότι οι αιτούσες, στηριζόμενες στη σκέψη 38 της διατάξεως [του Αντιπροέδρου του Δικαστηρίου] της 10ης Σεπτεμβρίου 2013, Επιτροπή κατά Pilkington Group [C-278/13 P(R), EU:C:2013:558], ισχυρίζονται ότι, δεδομένου ότι η προσωρινή προστασία απαιτείται για τις προβαλλόμενες ως εμπιστευτικές πληροφορίες, η αξιολόγηση της υπάρξεως σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας πρέπει κατ' ανάγκη να στηριχτεί στην παραδοχή ότι οι προβαλλόμενες ως εμπιστευτικές πληροφορίες ήταν πράγματι εμπιστευτικές.
- 33 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι περιστάσεις της υποθέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η διάταξη [του Αντιπροέδρου του Δικαστηρίου] της 10ης Σεπτεμβρίου 2013, Επιτροπή κατά Pilkington Group [C-278/13 P(R), EU:C:2013:558], όπως και εκείνες της υποθέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η διάταξη [του Αντιπροέδρου του Δικαστηρίου] της 2ας Μαρτίου 2016, Evonik Degussa κατά Επιτροπής (C-162/15 P-R, EU:C:2016:142), είναι σαφώς διαφορετικές από τις επίδικες στην παρούσα υπόθεση.
- 34 Πράγματι, όπως προκύπτει συγκεκριμένα από τις σκέψεις 18 και 38 της διατάξεως [του Αντιπροέδρου του Δικαστηρίου] της 10ης Σεπτεμβρίου 2013, Επιτροπή κατά Pilkington Group [C-278/13 P(R), EU:C:2013:558], με την προσφυγή της ακυρώσεως, η Pilkington Group Ltd είχε αμφισβητήσει την εκτίμηση της Επιτροπής σύμφωνα με την οποία οι πληροφορίες τις οποίες σκόπευε να δημοσιεύσει κατ' εφαρμογήν του άρθρου 30, παράγραφος 1, του κανονισμού 1/2003 δεν συνιστούσαν επιχειρηματικά απόρρητα, κατά την έννοια ιδίως του άρθρου 339 ΣΛΕΕ καθώς και του άρθρου 28, παράγραφος 1, και του άρθρου 30, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού. Κατά συνέπεια, οι λόγοι τους οποίους ο δικαστής τον ασφαλιστικών μέτρων έλαβε υπόψη προκειμένου να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η προϋπόθεση του επείγοντος είχε αποδειχθεί στην υπόθεση εκείνη στηρίζονταν στη ρητώς εκτιθέμενη στη σκέψη 47 της εν λόγω διατάξεως παραδοχή ότι οι επίδικες στην υπόθεση εκείνη πληροφορίες καλύπτονταν από το επαγγελματικό απόρρητο.
- 35 Ομοίως, από τη σκέψη 84 της διατάξεως [του Αντιπροέδρου του Δικαστηρίου] της 2ας Μαρτίου 2016, Evonik Degussa κατά Επιτροπής (C-162/15 P-R, EU:C:2016:142), προκύπτει ότι η Evonik Degussa GmbH έβαλε κατά της εκτιμήσεως κατά την οποία οι επίδικες πληροφορίες δεν αποτελούσαν επιχειρηματικό απόρρητο και δεν ενέπιπταν ούτε στο επαγγελματικό απόρρητο.
- 36 Εξάλλου, οι αιτούσες στις υποθέσεις επί των οποίων εκδόθηκαν οι διατάξεις [του Αντιπροέδρου του Δικαστηρίου] της 10ης Σεπτεμβρίου 2013, Επιτροπή κατά Pilkington Group [C-278/13 P(R), EU:C:2013:558], και της 2ας Μαρτίου 2016, Evonik Degussa κατά Επιτροπής (C-162/15 P-R,

EU:C:2016:142), είχαν ισχυριστεί, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 47 και 83 των εν λόγω διατάξεων αντιστοίχως, ότι η δημοσίευση των επίμαχων πληροφοριών μπορούσε να τις προξενήσει ζημία λόγω της ίδιας της φύσεως των πληροφοριών αυτών.

- 37 Αντιθέτως, όσον αφορά την παρούσα υπόθεση, κατά πρώτον, πρέπει να επισημανθεί ότι οι αιτούσες δεν υποστηρίζουν ότι οι επίδικες πληροφορίες καλύπτονται από το επιχειρηματικό απόρρητο.
- 38 Κατά δεύτερον, πέραν του ισχυρισμού ότι οι επίδικες πληροφορίες είναι εμπιστευτικές, η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων περιλαμβάνει λίγα συγκεκριμένα στοιχεία όσον αφορά τη φύση και το περιεχόμενο των στοιχείων τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των οποίων επικαλούνται οι αιτούσες.
- 39 Κατά τρίτον, οι αιτούσες δεν επιχειρούν να αποδείξουν ότι ως εκ της φύσεώς τους οι επίδικες εμπορικές πληροφορίες έχουν ιδιαίτερα ευαίσθητο χαρακτήρα τον οποίο μπορούν να εκμεταλλευτούν οι ανταγωνιστές τους στο πλαίσιο της ομαλής λειτουργίας του ανταγωνισμού.
- 40 Κατά τέταρτον, καθόσον οι αιτούσες υποστηρίζουν ότι οι επίδικες πληροφορίες “περιλαμβάνουν αποδείξεις τελέσεως της παραβάσεως [και] αποκαλύπτουν λεπτομερώς την παράβαση, ιδίως τα ονόματα των πελατών και τα σχέδια τα οποία αφορά η συμπεριφορά, τα αριθμητικά στοιχεία σχετικά με τις τιμές που χρεώθηκαν και τους επιδιωκόμενους από τους συμμετέχοντες σκοπούς, [...] καθώς και την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ της ζημίας αυτής και της παραβάσεως”, οι αιτούσες παραπέμπουν στις αιτιολογικές σκέψεις 284, 372, στοιχείο ζ', και 436 της αποφάσεως για τα ηλεκτρικά καλώδια, ως “σαφή παραδείγματα του είδους των πληροφοριών” στο οποίο αναφέρονται.
- 41 Ωστόσο, οι αιτιολογικές σκέψεις 284, 372, στοιχείο ζ', και 436 της αποφάσεως για τα ηλεκτρικά καλώδια δεν αναφέρουν τα “σχετικά ονόματα των πελατών και τα σχέδια” ούτε περιλαμβάνουν ιδίως τα “αριθμητικά στοιχεία σχετικά με τις τιμές που χρεώθηκαν”.
- 42 Κατά πέμπτον, από τη νομολογία προκύπτει ότι οι πληροφορίες που ήταν μεν μυστικές ή εμπιστευτικές, αλλά χρονολογούνταν από πενταετίας και πλέον, πρέπει, λόγω της παρελεύσεως του χρόνου, να θεωρούνται, καταρχήν, παρωχημένες και έχουσες απολέσει τον απόρρητο ή εμπιστευτικό χαρακτήρα τους, εκτός εάν, κατ' εξαίρεση, ο διάδικος που επικαλείται τον χαρακτήρα αυτόν αποδείξει ότι, παρά την παλαιότητά τους, οι πληροφορίες αυτές εξακολουθούν να αποτελούν ουσιώδη στοιχεία της εμπορικής θέσεώς του ή της εμπορικής θέσεως ενδιαφερομένων τρίτων. Τα προεκτεθέντα, τα οποία συνεπάγονται την ύπαρξη μαχητού τεκμηρίου, ισχύουν τόσο στο πλαίσιο αιτήσεων εμπιστευτικής μεταχείρισεως έναντι παρεμβαινόντων σε διαδικασία προσφυγής ενώπιον του δικαστή της Ένωσης όσο και στο πλαίσιο των αιτήσεων εμπιστευτικότητας ενόψει της εκ μέρους της Επιτροπής δημοσιεύσεως αποφάσεως με την οποία διαπιστώνεται παράβαση του δικαίου του ανταγωνισμού (απόφαση της 14ης Μαρτίου 2017, Evonik Degussa κατά Επιτροπής, C-162/15 P, EU:C:2017:205, σκέψη 64).
- 43 Συναφώς, εν προκειμένω, οι επίδικες πληροφορίες συλλέχθηκαν κατά τον έλεγχο του 2009. Ωστόσο, οι αιτούσες δεν επιδιώκουν να αποδείξουν τους λόγους για τους οποίους οι επίδικες πληροφορίες, λόγω της φύσεώς τους, δεν έχουν απολέσει τον απόρρητο ή εμπιστευτικό χαρακτήρα τους παρά την πάροδο του χρόνου.
- 44 Κατά έκτον, οι αιτούσες δεν επιδιώκουν να αποδείξουν τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των επίδικων πληροφοριών σε σχέση με την ίδια τη φύση τους, αλλά προβάλλοντας τον ισχυρισμό ότι το δικαίωμά τους ασκήσεως αποτελεσματικής προσφυγής και η αρχή του τεκμηρίου αθωότητας απαιτούν να μη δημοσιεύονται οι πληροφορίες αυτές πριν αποδειχθεί η νομιμότητα της συλλογής τους στο πλαίσιο της υποθέσεως T-449/14.

- 45 Κατά έβδομον, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά τη νομολογία, η εξέταση του ζητήματος εάν οι πληροφορίες εμπίπτουν στο επαγγελματικό απόρρητο πραγματοποιείται, κατά γενικό τρόπο, μέσω αναλύσεως σε τρία στάδια, ήτοι, πρώτον, εάν πρόκειται για πληροφορίες οι οποίες είναι γνωστές σε περιορισμένο αριθμό προσώπων, δεύτερον, εάν η δημοσιοποίηση των πληροφοριών αυτών ενδέχεται να προκαλέσει σοβαρή ζημία στο πρόσωπο που τις προσκόμισε ή σε τρίτους και, τέλος, τρίτον, εάν τα συμφέροντα που ενδέχεται να θιγούν λόγω της δημοσιοποίησης χρήζουν αντικειμενικά προστασίας (βλ., συναφώς, απόφαση της 28ης Ιανουαρίου 2015, Evonik Degussa κατά Επιτροπής, T-341/12, EU:T:2015:51, σκέψη 94 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 46 Επομένως, η εξέταση της προϋποθέσεως που σχετίζεται με το επείγον συμπίπτει, σε ορισμένο βαθμό, με την εξέταση του ζητήματος εάν οι επίδικες πληροφορίες πρέπει να θεωρούνται ως καλυπτόμενες από το επαγγελματικό απόρρητο το οποίο υπάγεται, στο πλαίσιο διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, στην εξέταση του *fumus boni juris*.
- 47 Υπό τις συνθήκες αυτές, μόνον ο ισχυρισμός, ο οποίος κατά τα λοιπά ουδόλως έχει αποδειχθεί, ότι οι πληροφορίες των οποίων η δημοσίευση τίθεται υπό αμφισβήτηση καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο δεν αρκεί προς θεμελίωση της παραδοχής ότι οι εν λόγω πληροφορίες καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο, ειδάλως ενδέχεται να αλλοιωθεί η ανάλυση της σχετικής με το επείγον προϋποθέσεως.
- 48 Συνεπώς, σε αντίθεση προς τις υποθέσεις επί των οποίων εκδόθηκαν οι διατάξεις [του Αντιπροέδρου του Δικαστηρίου] της 10ης Σεπτεμβρίου 2013, Επιτροπή κατά Pilkington Group [C-278/13 P(R), EU:C:2013:558], και της 2ας Μαρτίου 2016, Evonik Degussa κατά Επιτροπής (C-162/15 P-R, EU:C:2016:142), η ανάλυση του επείγοντος στην παρούσα υπόθεση δεν μπορεί να στηριχτεί στην παραδοχή ότι οι επίδικες πληροφορίες καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο.»
- 5 Επομένως, στις σκέψεις 48 έως 81 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου εξέτασε εάν οι αναιρεσιούσες είχαν κατορθώσει να αποδείξουν τον επείγοντα χαρακτήρα της αιτήσεώς τους, ο οποίος δικαιολογεί τη λήψη προσωρινών μέτρων. Για τους σκοπούς αυτούς, ο Πρόεδρος προέβη στην ανάλυση των τριών αιτιών προκλήσεως ζημίας την οποία οι αιτούσες ισχυρίζονται ότι υφίστανται εάν δεν ανασταλεί η εκτέλεση της επίδικης αποφάσεως, ήτοι τις ζημίες που προκύπτουν από προσβολή της φήμης τους και από τον κίνδυνο να ασκηθούν κατ' αυτών αγωγές αποζημιώσεως, οι οποίες ζημίες εξετάζονται στις σκέψεις 54 έως 67 της διατάξεως αυτής, καθώς και της ζημίας που προκύπτει από τον κίνδυνο να απολέσουν το δικαίωμά τους ασκήσεως αποτελεσματικής προσφυγής, καθόσον η τυχόν ακύρωση της αποφάσεως για τα ηλεκτρικά καλώδια στερείται το «πλήρες αποτέλεσμά» της, η οποία ζημία εξετάζεται στις σκέψεις 68 έως 81 της εν λόγω διατάξεως.
- 6 Στο πλαίσιο της εξετάσεως της τρίτης αυτής αιτίας προκλήσεως ζημίας, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου, στις σκέψεις 69 έως 78 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ανέλυσε το επιχείρημα των αναιρεσιουσών ότι ήταν αναγκαίο, προκειμένου να διασφαλιστεί ο σεβασμός του δικαιώματός τους ασκήσεως αποτελεσματικής προσφυγής, να διαταχθεί η αναστολή της εκτελέσεως της επίδικης αποφάσεως έως ότου διαπιστωθεί η νομιμότητα της κατασχέσεως των επίδικων πληροφοριών. Εν συνέχεια, και ως εκ περισσού, ο Πρόεδρος έκρινε ομοίως, στις σκέψεις 79 έως 81 της εν λόγω διατάξεως, τα ακόλουθα:
- «79 Εν πάση περιπτώσει, πρέπει να υπομνησθεί ότι από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι η άποψη κατά την οποία μια ζημία είναι, εξ ορισμού, σοβαρή και ανεπανόρθωτη, εφόσον άπτεται της σφαίρας των θεμελιωδών δικαιωμάτων δεν μπορεί να γίνει δεκτή, δεδομένου ότι δεν αρκεί να προβληθεί αορίστως η προσβολή θεμελιωδών δικαιωμάτων προκειμένου να αποδειχθεί ότι η ζημία που θα μπορούσε να επέλθει έχει οπωσδήποτε σοβαρό και μη επανορθώσιμο χαρακτήρα. Η ενισχυμένη προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων που απορρέει από τη Συνθήκη της Λισσαβώνας δεν θέτει υπό αμφισβήτηση τη νομολογία αυτή, καθότι τα ως άνω δικαιώματα, και

ιδίως το δικαίωμα ασκήσεως αποτελεσματικής προσφυγής το οποίο επικαλέστηκαν εν προκειμένω, προστατεύονταν ήδη στο δίκαιο της Ένωσης πριν από την έναρξη ισχύος της Συνθήκης αυτής {βλ., συναφώς, διάταξη [του Αντιπροέδρου του Δικαστηρίου] της 10ης Σεπτεμβρίου 2013, Επιτροπή κατά Pilkington Group, C-278/13 P(R), EU:C:2013:558, σκέψη 40}.

- 80 Ασφαλώς, η προσβολή ορισμένων θεμελιωδών δικαιωμάτων, όπως της απαγορεύσεως των βασανιστηρίων και των απάνθρωπων ή εξευτελιστικών ποινών ή μεταχειρίσεως η οποία κατοχυρώνεται στο άρθρο 4 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μπορεί, λόγω της ίδιας της φύσεως του προσβαλλόμενου δικαιώματος, να συνεπάγεται, καθαυτή, σοβαρή και ανεπανόρθωτη βλάβη. Εντούτοις, δεν παύει να ισχύει ότι απόκειται πάντα στον διάδικο που ζητεί τη λήψη ενός προσωρινού μέτρου να εκθέτει και να αποδεικνύει την πιθανή επέλευση μιας τέτοιας βλάβης στη συγκεκριμένη περίπτωση του {διάταξη [του Αντιπροέδρου του Δικαστηρίου] της 10ης Σεπτεμβρίου 2013, Επιτροπή κατά Pilkington Group, C-278/13 P(R), EU:C:2013:558, σκέψη 41}.
- 81 Συνεπώς, εν προκειμένω, οι αιτούσες δεν αποδεικνύουν ότι η ζημία που θα προέκυπτε συγκεκριμένα για αυτές από την προβαλλόμενη προσβολή του δικαιώματος ασκήσεως αποτελεσματικής προσφυγής θα ήταν διαφορετική από τη ζημία που θα προέκυπτε λόγω της εκθέσεώς τους σε προσβολή της φήμης τους και σε άσκηση αγωγών αποζημιώσεως εναντίον τους, η εξέταση των οποίων οδήγησε στο συμπέρασμα, στις σκέψεις 62 και 67 ανωτέρω, ότι οι προσφεύγουσες δεν είχαν αποδείξει τον σοβαρό χαρακτήρα των ζημιών που ισχυρίζονται ότι υφίσταντο.»
- 7 Βάσει της εξετάσεως αυτής, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου απέρριψε την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων και ανακάλεσε τη διάταξη της 12ης Ιουλίου 2017.

Η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου και τα αιτήματα των διαδίκων

- 8 Με την αίτησή τους αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες ζητούν, κατ' ουσίαν, από το Δικαστήριο:
- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη·
 - να χορηγήσει την αναστολή της εκτελέσεως της επίδικης αποφάσεως καθόσον αφορά τις επίδικες πληροφορίες·
 - να υποχρεώσει την Επιτροπή να μη δημοσιεύσει κείμενο της αποφάσεως για τα ηλεκτρικά καλώδια με τις επίδικες πληροφορίες έως ότου το Γενικό Δικαστήριο αποφανθεί επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως της ασκηθείσας από τις αναιρεσείουσες προσφυγής στην υπόθεση T-449/14·
 - επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, και
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα έξοδα της αναιρετικής διαδικασίας καθώς και της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.
- 9 Με χωριστό δικόγραφο, το οποίο κατέθεσαν στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 31 Ιανουαρίου 2018, οι αναιρεσείουσες υπέβαλαν αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 10 Σύμφωνα με το άρθρο 160, παράγραφος 7, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, με διάταξη του Αντιπροέδρου του Δικαστηρίου της 2ας Φεβρουαρίου 2018, Nexans France και Nexans κατά Επιτροπής [C-65/18 P(R)-R, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2018:62], η οποία εκδόθηκε χωρίς προηγούμενη ακρόαση των λοιπών διαδίκων, ανεστάλη η εκτέλεση της επίδικης αποφάσεως και διετάχθη η Επιτροπή να μη δημοσιεύσει κείμενο της αποφάσεως για τα ηλεκτρικά καλώδια, με τα αναφερόμενα στις σκέψεις 7 και 8 της επίδικης αποφάσεως εμπιστευτικά στοιχεία, και τούτο έως την έκδοση της

διατάξεως που θα παρεμβληθεί το συντομότερο μεταξύ εκείνης με την οποία περατώνεται η διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων και εκείνης που αποφαινεται επί της παρούσας αιτήσεως αναιρέσεως.

- 11 Με το υπόμνημά της αντικρούσεως, το οποίο κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 6 Μαρτίου 2018, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:
- να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως·
 - επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο·
 - όλως επικουρικώς, να απορρίψει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, και
 - να καταδικάσει τις αναιρεσείουσες στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε στο πλαίσιο της παρούσας υποθέσεως ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και του Δικαστηρίου.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

- 12 Η αίτηση αναιρέσεως στηρίζεται σε δύο λόγους με τους οποίους προβάλλονται τόσο πλάνες περί το δίκαιο στις οποίες υποτίθεται ότι υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο καθόσον αυτό, αφενός, αρνήθηκε να στηριχτεί στην παραδοχή ότι οι επίδικες πληροφορίες καλύπτονταν από το επαγγελματικό απόρρητο και, αφετέρου, εκτίμησε εσφαλμένως το δικαίωμα των αναιρεσειουσών περί ασκήσεως αποτελεσματικής προσφυγής.

Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως

- 13 Προς στήριξη του πρώτου λόγου τους αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες ισχυρίζονται ότι το Γενικό Δικαστήριο κακώς έκρινε, στις σκέψεις 33 έως 37 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι η παρούσα υπόθεση διαφέρει από τις υποθέσεις επί των οποίων εκδόθηκαν οι διατάξεις του Αντιπροέδρου του Δικαστηρίου της 10ης Σεπτεμβρίου 2013, Επιτροπή κατά Pilkington Group [C-278/13 P(R), EU:C:2013:558], και της 2ας Μαρτίου 2016, Evonik Degussa κατά Επιτροπής (C-162/15 P-R, EU:C:2016:142), στις οποίες ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων στήριξε την ανάλυσή του στην παραδοχή ότι οι επίδικες στις υποθέσεις αυτές πληροφορίες ήταν εμπιστευτικές. Πράγματι, όπως και οι αιτούσες στις εν λόγω υποθέσεις, οι αναιρεσείουσες στην παρούσα υπόθεση, με την προσφυγή τους ακυρώσεως, αμφισβητούν την εκτίμηση της Επιτροπής ότι οι επίδικες πληροφορίες δεν καλύπτονταν από το επαγγελματικό απόρρητο και, μολονότι, για τους σκοπούς αυτούς, δεν ισχυρίζονται ότι οι πληροφορίες αυτές αποτελούσαν επιχειρηματικά απόρρητα, προβάλλουν ωστόσο λεπτομερώς ότι οι εν λόγω πληροφορίες έχουν εμπιστευτικό χαρακτήρα και συνεπώς πρέπει να εμπίπτουν στο επαγγελματικό απόρρητο, και τούτο κατ' εφαρμογήν των κριτηρίων που έχουν διαμορφωθεί από τη νομολογία του Δικαστηρίου και του Γενικού Δικαστηρίου. Εξάλλου, σε αντίθεση προς όσα έκρινε ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου στις σκέψεις 46 και 47 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, το γεγονός ότι το ζήτημα αυτό καλύπτει την εξέταση της προϋποθέσεως του *fumus boni juris* δεν πρέπει να εμποδίζει να στηριχτεί η ανάλυση σε μια τέτοια βάση.
- 14 Ενόψει της αποφάνσεως επί του παρόντος λόγου αναιρέσεως, πρέπει να υπομνησθεί ότι το άρθρο 156, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου ορίζει ότι οι αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να προσδιορίζουν το αντικείμενο της διαφοράς, τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως, καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται. Επομένως, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η αναστολή εκτελέσεως και τα άλλα προσωρινά μέτρα μπορούν να διαταχθούν από τον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων εφόσον αποδεικνύεται ότι η λήψη τους δικαιολογείται εκ πρώτης όψεως βάσει των προβαλλομένων πραγματικών και νομικών

ισχυρισμών (*fumus boni juris*) και ότι τα μέτρα αυτά είναι επείγοντα, υπό την έννοια ότι είναι αναγκαίο, προκειμένου να αποφευχθεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία των συμφερόντων του αιτούντος, να διαταχθούν και να παραγάγουν τα αποτελέσματά τους πριν από την έκδοση της αποφάσεως επί της κύριας προσφυγής. Οι προϋποθέσεις αυτές είναι σωρευτικές, οπότε οι αιτήσεις λήψεως προσωρινών μέτρων είναι απορριπτές εάν δεν πληρούνται μία από αυτές. Ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων προβαίνει επίσης, κατά περίπτωση, στη στάθμιση των εμπλεκομένων συμφερόντων [βλ., μεταξύ άλλων, διατάξεις του Αντιπροέδρου του Δικαστηρίου της 10ης Σεπτεμβρίου 2013, Επιτροπή κατά Pilkington Group, C-278/13 P(R), EU:C:2013:558, σκέψη 35, καθώς και της 4ης Οκτωβρίου 2017, Wall Street Systems UK κατά ΕΚΤ, C-576/17 P(R)-R, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2017:735, σκέψεις 22 και 23].

- 15 Συναφώς, ορθώς, στη σκέψη 46 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι όταν πρέπει να εκτιμηθεί εάν επείγει η λήψη προσωρινών μέτρων προκειμένου να αποτραπεί η δημοσιοποίηση προβαλλόμενων ως εμπιστευτικών πληροφοριών, η αξιολόγηση αυτή συμπίπτει, σε ορισμένο βαθμό, με την εξέταση της υπάρξεως του *fumus boni juris* που σχετίζεται με τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των εν λόγω πληροφοριών, τον οποίο επικαλείται ο διάδικος που ζητεί τη λήψη των μέτρων αυτών.
- 16 Συγκεκριμένα, όπως εξάλλου ισχυρίζονται οι ίδιες οι αναιρεσείουσες, στη σκέψη 38 της διατάξεως του Αντιπροέδρου του Δικαστηρίου της 10ης Σεπτεμβρίου 2013, Επιτροπή κατά Pilkington Group [C-278/13 P(R), EU:C:2013:558], στο πλαίσιο της οποίας η ζημία την οποία επικαλέστηκε η Pilkington προέκυψε από τη δημοσίευση προβαλλόμενων ως εμπιστευτικών πληροφοριών, έγινε δεκτό ότι, για να εκτιμηθεί η ύπαρξη σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου έπρεπε κατ' ανάγκη να στηριχθεί στην παραδοχή ότι οι προβαλλόμενες ως εμπιστευτικές πληροφορίες ήταν πράγματι εμπιστευτικές, σύμφωνα με όσα ισχυρίστηκε η Pilkington επ' αυτού.
- 17 Ωστόσο, στην ίδια σκέψη 38, ο Αντιπρόεδρος του Δικαστηρίου διευκρίνισε επίσης ότι η συνεκτίμηση της παραδοχής αυτής δεν έθιγε την εξέταση του *fumus boni juris* που συνδέεται με την εκτίμηση της υπάρξεως σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας, ενώ παράλληλα διακρίνεται από αυτήν.
- 18 Στη σκέψη 45 της διατάξεως του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Μαρτίου 2013, Pilkington Group κατά Επιτροπής (T-462/12 R, EU:T:2013:119), η οποία αποτελούσε το αντικείμενο της αιτήσεως αναιρέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η διάταξη του Αντιπροέδρου του Δικαστηρίου της 10ης Σεπτεμβρίου 2013, Επιτροπή κατά Pilkington Group [C-278/13 P(R), EU:C:2013:558], ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου είχε όμως ρητώς διευκρινίσει ότι ακριβώς υπό την επιφύλαξη εξετάσεως της προϋποθέσεως του *fumus boni juris* αποδεικνυόταν εν προκειμένω η ύπαρξη σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας. Συνεπώς, μόνον αφού εξετάστηκε, στις σκέψεις 67 έως 72 της πρώτης αυτής διατάξεως, εάν πληρούνταν η εν λόγω προϋπόθεση του *fumus boni juris* –εξέταση η οποία εξάλλου δεν αμφισβητήθηκε με την αίτηση αναιρέσεως– ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου μπόρεσε πράγματι να στηριχθεί στην παραδοχή ότι οι επίδικες πληροφορίες ήταν εμπιστευτικές προκειμένου να χορηγήσει τα ζητούμενα προσωρινά μέτρα.
- 19 Το ίδιο συνέβη και στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η διάταξη του Αντιπροέδρου του Δικαστηρίου της 2ας Μαρτίου 2016, Evonik Degussa κατά Επιτροπής (C-162/15 P-R, EU:C:2016:142), στην οποία ο Αντιπρόεδρος του Δικαστηρίου επιλήφθηκε αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων που είχε υποβληθεί παράλληλα με αίτηση αναιρέσεως κατά αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου. Στην υπόθεση εκείνη, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων, πριν αποφανθεί, στη σκέψη 85 της διατάξεως αυτής, ότι, προκειμένου να κριθεί το επείγον στην υπό κρίση υπόθεση, έπρεπε να ληφθεί υπόψη η παραδοχή ότι οι επίμαχες στην υπόθεση εκείνη πληροφορίες ενέπιπταν στο επαγγελματικό απόρρητο, είχε, στη σκέψη 84 της εν λόγω διατάξεως, επισημάνει ότι, αφενός, η αιτούσα στην υπόθεση εκείνη είχε στραφεί, στο πλαίσιο της αναιρέσεώς της, κατά της εκτιμήσεως του Γενικού Δικαστηρίου κατά την οποία οι πληροφορίες αυτές δεν αποτελούσαν επιχειρηματικό απόρρητο και δεν ενέπιπταν ούτε στο

επαγγελματικό απόρρητο, και, αφετέρου, μια *prima facie* εξέταση των επιχειρημάτων που προβλήθηκαν προς στήριξη των σχετικών λόγων αναιρέσεως δεν κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ελλείπει προδήλως ο εμπιστευτικός χαρακτήρας των πληροφοριών αυτών.

- 20 Αντιθέτως, στη διάταξή του της 14ης Ιανουαρίου 2016, AGC Glass Europe κ.λπ. κατά Επιτροπής (C-517/15 P-R, EU:C:2016:21), ο Αντιπρόεδρος του Δικαστηρίου, επιληφθείς επίσης αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων που υποβλήθηκε παράλληλα με αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Ιουλίου 2015, AGC Glass Europe κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-465/12, EU:T:2015:505), δεν μπόρεσε να στηριχτεί στην ίδια παραδοχή, όπως προκύπτει από τη σκέψη 33 της διατάξεως αυτής, δεδομένου ότι, στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η εν λόγω διάταξη, το Γενικό Δικαστήριο είχε, στις σκέψεις 22 έως 54 της αποφάσεως αυτής, εξετάσει και απορρίψει τον έκτο λόγο ακυρώσεως τον οποίο επικαλέστηκαν οι προσφεύγουσες προς στήριξη της προσφυγής τους ακυρώσεως, στο πλαίσιο της οποίας αμφισβητούσαν την εκτίμηση του συμβούλου ακροάσεων ότι οι επίδικες στην υπόθεση εκείνη πληροφορίες δεν συνιστούσαν επιχειρηματικά απόρρητα και ότι η ασκηθείσα από τις αιτούσες αίτηση αναιρέσεως δεν στρεφόταν κατά του μέρους αυτού της εν λόγω αποφάσεως, οπότε έπρεπε να διαπιστωθεί ότι κρίθηκε αμετακλήτως ότι οι πληροφορίες αυτές δεν συνιστούσαν επιχειρηματικά απόρρητα.
- 21 Κατά συνέπεια, μόνον εφόσον, αφενός, ο αιτών τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων ισχυρίζεται ότι οι πληροφορίες των οποίων τη δημοσίευση επιδιώκει, προσωρινώς, να αποτρέψει συνιστούν επιχειρηματικά απόρρητα ή εμπίπτουν εξάλλου στο επαγγελματικό απόρρητο και εφόσον, αφετέρου, ο ισχυρισμός αυτός πληροί την προϋπόθεση του *fumus boni juris*, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων υποχρεούται, κατά κανόνα, στο πλαίσιο της εξετάσεως της προϋποθέσεως του επείγοντος, να στηριχτεί στην παραδοχή ότι οι πληροφορίες αυτές είναι επιχειρηματικά απόρρητα ή εμπίπτουν στο επαγγελματικό απόρρητο, αντιστοίχως.
- 22 Επομένως, σε αντίθεση προς όσα φαίνεται να υποστηρίζουν οι αναιρεσιούσες, για να τους χορηγηθούν προσωρινά μέτρα, δεν αρκεί να έχουν προβάλει ότι οι πληροφορίες που μόλις δημοσιοποιήθηκαν έχουν εμπιστευτικό χαρακτήρα, όταν ο ισχυρισμός αυτός δεν πληροί την προϋπόθεση του *fumus boni juris*. Επομένως, εν προκειμένω, από τις σκέψεις 37 έως 46 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως προκύπτει ότι ο ισχυρισμός των αναιρεσιουσών ότι οι επίδικες πληροφορίες έχουν εμπιστευτικό χαρακτήρα δεν πληροί την προϋπόθεση του *fumus boni juris*.
- 23 Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι, όπως υπενθυμίζει ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου στη σκέψη 21 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, στο πλαίσιο της εξετάσεως του συνόλου των σωρευτικών προϋποθέσεων στις οποίες υπόκειται η χορήγηση αναστολής εκτελέσεως και άλλων προσωρινών μέτρων, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως και παραμένει ελεύθερος να καθορίσει, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαιτεροτήτων της συγκεκριμένης υποθέσεως, τον τρόπο με τον οποίο θα διακριβωθεί αν πληρούνται οι διάφορες προϋποθέσεις αυτές, καθώς και τη σειρά της εξετάσεως αυτής, δεδομένου ότι κανένας κανόνας δικαίου δεν του επιβάλλει να ακολουθήσει προκαθορισμένη ανάλυση προκειμένου να εκτιμήσει την ανάγκη προσωρινής ρυθμίσεως [διάταξη της 19ης Ιουλίου 2012, Akhras κατά Συμβουλίου, C-110/12 P(R), μη δημοσιευθείσα, EU:C:2012:507, σκέψη 23 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 24 Εν προκειμένω, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου επισήμανε, στη σκέψη 23 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι κατ' αρχάς αποσκοπεί να εξετάσει αν πληρούται η προϋπόθεση του επείγοντος. Ωστόσο, στο πλαίσιο της εξετάσεώς του, προέβη στην πραγματικότητα, στις σκέψεις 37 έως 46 της διατάξεως αυτής, στην ανάλυση της βασιμότητας των ισχυρισμών των αναιρεσιουσών όσον αφορά το ζήτημα εάν οι επίδικες πληροφορίες ενέπιπταν στο επαγγελματικό απόρρητο, χωρίς να συνάγει εξ αυτού, ρητώς, συμπεράσματα σχετικά με το ζήτημα εάν οι εν λόγω ισχυρισμοί πληρούσαν ή όχι την προϋπόθεση του *fumus boni juris*.

- 25 Παρά το γεγονός ότι η δομή της αναλύσεως δεν έχει επαρκή συνοχή, από την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη προκύπτει, ωστόσο, με επαρκή σαφήνεια ότι ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου έκρινε ότι, εν προκειμένω, ο ισχυρισμός των αναιρεσειουσών ότι οι εν λόγω πληροφορίες ήταν εμπιστευτικές δεν πληρούσε την προϋπόθεση του *fumus boni iuris*.
- 26 Συναφώς, αφενός, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου υπενθύμισε, μεταξύ άλλων, στη σκέψη 42 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, τη νομολογία του Δικαστηρίου σύμφωνα με την οποία οι πληροφορίες που ήταν απόρρητες ή εμπιστευτικές οι οποίες, όμως, χρονολογούνται από πέντε και πλέον ετών πρέπει, λόγω της παρελεύσεως του χρόνου, να θεωρούνται, καταρχήν, παρωχημένες και έχουσες απολέσει τον απόρρητο ή εμπιστευτικό χαρακτήρα τους, εκτός εάν, κατ' εξαίρεση, ο διάδικος που επικαλείται τον χαρακτήρα αυτόν αποδείξει ότι, παρά την παλαιότητά τους, οι πληροφορίες αυτές εξακολουθούν να αποτελούν ουσιώδη στοιχεία της εμπορικής θέσεώς του ή της εμπορικής θέσεως ενδιαφερομένων τρίτων. Τα προεκτεθέντα, τα οποία συνεπάγονται την ύπαρξη μαχητού τεκμηρίου, ισχύουν τόσο στο πλαίσιο αιτήσεων εμπιστευτικής μεταχείρισεως έναντι παρεμβαινόντων σε διαδικασία προσφυγής ενώπιον των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης όσο και στο πλαίσιο των αιτήσεων εμπιστευτικότητας ενόψει της εκ μέρους της Επιτροπής δημοσιεύσεως αποφάσεως με την οποία διαπιστώνεται παράβαση του δικαιού του ανταγωνισμού (απόφαση της 14ης Μαρτίου 2017, *Evonik Degussa κατά Επιτροπής*, C-162/15 P, EU:C:2017:205, σκέψη 64).
- 27 Αφετέρου, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου, στη σκέψη 43 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, έκρινε ότι, εν προκειμένω, οι επίδικες πληροφορίες είχαν συλλεχθεί κατά τον έλεγχο που διεξήγαγαν οι υπηρεσίες της Επιτροπής το 2009 και ότι οι αναιρεσειούσες δεν είχαν επιδιώξει να αποδείξουν τους λόγους για τους οποίους οι επίδικες πληροφορίες, από τη φύση τους, δεν έχουν, παρά την παρέλευση του χρόνου, απολέσει τον απόρρητο ή εμπιστευτικό χαρακτήρα τους.
- 28 Ακόμη και επ' αυτής της βάσεως και μόνον, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου ορθώς έκρινε ότι δεν πληρούνταν η προϋπόθεση του *fumus boni iuris*. Κατά συνέπεια, οι λοιποί λόγοι της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, οι οποίοι περιλαμβάνονται στις σκέψεις 37 έως 41 και 44 έως 46 αυτής και αποσκοπούν στον αποκλεισμό οποιουδήποτε εμπιστευτικού χαρακτήρα των εν λόγω πληροφοριών, προβάλλονται επαλλήλως.
- 29 Στο πλαίσιο της αιτήσεώς τους αναιρέσεως όμως, οι αναιρεσειούσες περιορίζονται στην επίκριση των τελευταίων αυτών σκέψεων της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, χωρίς να αμφισβητήσουν τη διαπίστωση που περιλαμβάνεται στη σκέψη 43 αυτής, οπότε τα επιχειρήματα που προβάλλονται από τις αναιρεσειούσες κατά των λόγων αυτών πρέπει να απορριφθούν ως αλυσιτελή.
- 30 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι η παρούσα υπόθεση διακρίνεται από εκείνες επί των οποίων εκδόθηκαν οι διατάξεις του Αντιπροέδρου του Δικαστηρίου της 10ης Σεπτεμβρίου 2013, Επιτροπή κατά *Pilkington Group* [C-278/13 P(R), EU:C:2013:558], και της 2ας Μαρτίου 2016, *Evonik Degussa κατά Επιτροπής* (C-162/15 P-R, EU:C:2016:142).
- 31 Για τους λόγους αυτούς, ο πρώτος λόγος αναιρέσεως είναι αβάσιμος.

Επί του δευτέρου λόγου αναιρέσεως

- 32 Με τον δεύτερο λόγο τους αναιρέσεως, οι αναιρεσειούσες αμφισβητούν την εκτίμηση του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου, η οποία παρατίθεται στις σκέψεις 68 έως 81 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως με την οποία ο Πρόεδρος απέρριψε το επιχειρήμα τους ότι η επίδικη απόφαση προσέβαλε το δικαίωμά τους ασκήσεως αποτελεσματικής προσφυγής.

- 33 Προς τούτο, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου, αφενός, στις σκέψεις 69 έως 78 της διατάξεως αυτής, εξέτασε και απέρριψε το επιχείρημα των αναιρεσειουσών ότι ήταν αναγκαίο, προκειμένου να διασφαλιστεί ο σεβασμός του δικαιώματός τους ασκήσεως αποτελεσματικής προσφυγής, να διαταχθεί η αναστολή της εκτελέσεως της επίδικης αποφάσεως έως ότου διαπιστωθεί η νομιμότητα της κατασχέσεως των επίδικων πληροφοριών. Αφετέρου, και ως εκ περισσού, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου, στις σκέψεις 79 έως 81 της εν λόγω διατάξεως, έκρινε ότι, εν πάση περιπτώσει, οι αναιρεσείουσες δεν είχαν αποδείξει ότι η ζημία που προκύπτει συγκεκριμένα για αυτές από την προβαλλόμενη προσβολή του δικαιώματος ασκήσεως αποτελεσματικής προσφυγής διακρίνεται από τη ζημία που προκύπτει λόγω της εκθέσεώς τους σε προσβολή της φήμης τους και σε άσκηση αγωγών αποζημιώσεως εναντίον τους, ενώ είχε απορρίψει την ύπαρξη της δεύτερης αυτής ζημίας στις σκέψεις 62 και 67 της ίδιας διατάξεως.
- 34 Συνεπώς, λαμβανομένης υπόψη της δομής της συλλογιστικής του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου, πρέπει να διαπιστωθεί κατ' αρχάς αν, στην αίτησή τους αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες κατόρθωσαν να αποδείξουν ότι ο Πρόεδρος υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο στις επαλλήλως παρατιθέμενες σκέψεις του σκεπτικού του.
- 35 Ωστόσο, τούτο δεν συμβαίνει.
- 36 Πράγματι, κατ' αρχάς, καθόσον οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι η προβαλλόμενη προσβολή του δικαιώματός τους ασκήσεως αποτελεσματικής προσφυγής δύναται, καθαυτή, να προκαλέσει σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία, αρκεί να επισημανθεί, όπως τόνισε η Επιτροπή και όπως υπομνήσθηκε από τον Πρόεδρο του Γενικού Δικαστηρίου στη σκέψη 79 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως –σκέψη την οποία δεν αμφισβήτησαν οι αναιρεσείουσες στην αίτησή τους αναιρέσεως– ότι η άποψη κατά την οποία μια ζημία είναι, εξ ορισμού, σοβαρή και ανεπανόρθωτη, εφόσον άπτεται της σφαίρας των θεμελιωδών δικαιωμάτων δεν μπορεί να γίνει δεκτή, δεδομένου ότι δεν αρκεί να προβληθεί αορίστως η προσβολή θεμελιωδών δικαιωμάτων προκειμένου να αποδειχθεί ότι η ζημία που θα μπορούσε να επέλθει έχει οπωσδήποτε σοβαρό και μη επανορθώσιμο χαρακτήρα [διάταξη του Αντιπροέδρου του Δικαστηρίου της 10ης Σεπτεμβρίου 2013, Επιτροπή κατά Pilkington Group, C-278/13 P(R), EU:C:2013:558, σκέψη 40 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 37 Εν συνεχεία, όσον αφορά το επιχείρημα των αναιρεσειουσών ότι η δημοσίευση των επίδικων πληροφοριών δύναται να τους προκαλέσει σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία απορρέουσα από τις αγωγές αποζημιώσεως που μπορεί να ασκηθούν συνακολούθως, πρέπει να επισημανθεί ότι η εν λόγω αιτία προκλήσεως ζημίας είχε εξεταστεί από τον Πρόεδρο του Γενικού Δικαστηρίου ο οποίος, στις σκέψεις 60 και 61 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, είχε εκτιμήσει ότι, ακόμη και αν υποθεθεί ότι η επίδικη απόφαση ήταν η καθοριστική αιτία της προβαλλόμενης ζημίας και ότι η χρηματική αυτή ζημία ήταν ανεπανόρθωτη, οι αναιρεσείουσες δεν είχαν προσκομίσει στοιχεία δυνάμενα να αποδείξουν τον σοβαρό χαρακτήρα της ζημίας που ισχυρίζονταν ότι υφίστατο.
- 38 Το ίδιο ισχύει όσον αφορά την προβαλλόμενη ζημία που επήλθε από προσβολή της φήμης των αναιρεσειουσών. Πράγματι, στη σκέψη 67 της εν λόγω διατάξεως, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου είχε καταλήξει ομοίως στο συμπέρασμα ότι οι αναιρεσείουσες δεν είχαν προσκομίσει κανένα στοιχείο δυνάμενο να αποδείξει αν και σε ποιο βαθμό η δημοσίευση της αποφάσεως για τα ηλεκτρικά καλώδια που προκύπτει από την επίδικη απόφαση μπορεί να επιδεινώσει την προσβολή της φήμης τους.
- 39 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο Πρόεδρος τους Γενικού Δικαστηρίου δεν υπέπεσε σε καμία πλάνη περί το δίκαιο όταν, στη σκέψη 81 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, αναφέρθηκε στα συμπεράσματα στα οποία είχε καταλήξει στις σκέψεις 62 και 67 της ίδιας διατάξεως προκειμένου να απορρίψει το επιχείρημα των αναιρεσειουσών ότι η προσβολή του δικαιώματός τους ασκήσεως αποτελεσματικής προσφυγής τους προκαλεί σοβαρή ζημία απορρέουσα από την προσβολή της φήμης τους και από τον κίνδυνο να εκτεθούν σε άσκηση αγωγών αποζημιώσεως εναντίον τους.

- 40 Όσον αφορά, εν κατακλείδι, το επιχείρημα των αναιρεσειουσών ότι η σκέψη 81 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως στηρίζεται εσφαλμένως στη διαπίστωση ότι το «καθοριστικό αίτιο» καθεμίας εκ των αιτιών προκλήσεως ζημίας δεν ήταν η δημοσίευση των επίδικων πληροφοριών, αλλά η βασική παράβαση που διαπιστώνεται με την απόφαση για τα ηλεκτρικά καλώδια –δεδομένου ότι εάν αυτή ακυρωνόταν, η καθοριστική αιτία της ζημίας δεν είναι η εν λόγω απόφαση, αλλά καθαυτή η δημοσίευση των επίδικων πληροφοριών–, αρκεί να διαπιστωθεί ότι οι αναιρεσειούσες δεν προσκόμισαν κανένα στοιχείο για την κατανόηση των λόγων για τους οποίους, εάν υποθεθεί ότι είναι βάσιμο το επιχείρημά τους, τίθεται υπό αμφισβήτηση η απόφαση του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου σύμφωνα με την οποία οι αναιρεσειούσες δεν είχαν προσκομίσει επαρκή στοιχεία για να αποδείξουν τον σοβαρό χαρακτήρα των προβαλλόμενων ζημιών που προκύπτουν από την προσβολή της φήμης τους και από τον κίνδυνο να εκτεθούν σε άσκηση αγωγών αποζημιώσεως εναντίον τους.
- 41 Δεδομένου ότι ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου δεν υπέπεσε σε καμία πλάνη περί το δίκαιο στη σκέψη 81 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, συνάγεται ότι τα επιχειρήματα προς στήριξη του παρόντος λόγου αναιρέσεως που στρέφονταν κατά των σκέψεων 68 έως 78 της διατάξεως αυτής πρέπει να κριθούν, λαμβανομένων υπόψη των λόγων που περιλαμβάνονται στις σκέψεις 33 και 34 της παρούσας διατάξεως, ως αλυσιτελή.
- 42 Δεδομένου ότι ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως είναι επίσης αβάσιμος, η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 43 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, το οποίο εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του Κανονισμού αυτού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.
- 44 Δεδομένου ότι η Επιτροπή ζήτησε να καταδικαστούν οι αναιρεσειούσες στα δικαστικά έξοδα και οι τελευταίες ηττήθηκαν, οι αναιρεσειούσες πρέπει να καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδα της παρούσας αναιρετικής διαδικασίας καθώς και της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων στην υπόθεση C-65/18 P(R)-R.

Για τους λόγους αυτούς, ο Αντιπρόεδρος του Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.**
- 2) Καταδικάζει τις Nexans France SAS και Nexans SA στα δικαστικά έξοδα της παρούσας αναιρετικής διαδικασίας καθώς και της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων στην υπόθεση C-65/18 P(R)-R.**

(υπογραφές)